

BOEKBESPREKING

ZEETUINEN TUSSEN DE KEERKRINGEN, door Dr J. S. Zaneveld, Uitgeverij N.V. W. van Hoeve, 's Gravenhage, 1952. 71 p., ruim 50 afb. en 2 platen.

Met „Zeetuinen tussen de Keerkringen” zijn hier de riffen in de Baai van Djakarta bedoeld. In de eerste twee hoofdstukjes van de veertien, vertelt de auteur wat zeetuinen zijn, hoe het koraaleiland ontstaat en hoe het zijn begroeiing krijgt. Met enkele woorden verhaalt de schrijver in de volgende hoofdstukken over het dierenleven op de riffen. Holte-dieren passeren de revue. In een afzonderlijk hoofdstukje wordt even uitgeweid over holtedieren met kalkskelet: de eigenlijke koraaldieren. Iets meer wordt verteld over bloedkoraal en *A k a r b a k a r*, over de mede bouwende kalkwieren, over de samenwoning van zee-anemonen en koraalvissen. In een ander hoofdstukje krijgen enkele stekelhuidigen een beurt, daarna de weekdieren, de kreeften en krabben en enkele koraalvissen, terwijl ook lichtgevende dieren (zeevonk en lantaarnvisjes) even worden bekeken. In een van de laatste hoofdstukjes wordt iets verteld over zaadplanten terwijl besloten wordt met een zeer korte uiteenzetting van rifypen en het ontstaan van atollen. Een aantal foto's van koraaleilanden in de baai van Djakarta, tezamen met foto's en tekeningen van de enkele genoemde dieren en planten, verluchtigen de prettig leesbare tekst.

Naar de inhoud te oordelen, is het boekje bestemd voor de volslagen leek op natuurhistorisch gebied, die een dagje uit is en één van de eilanden in de Baai van Djakarta bezoekt. Practisch alle afgebeelde dieren zal hij kunnen terugvinden. Het grote bezwaar van dit boekje is, dat vrijwel nergens, met uitzondering van enige wieren en zaadplanten, de wetenschappelijke naam van het afgebeelde dier genoemd wordt. Dat de schrijver ze met opzet niet vermeldt om de lezer niet af te schrikken, kunnen we niet aannemen, omdat hij ze elders in het boekje wel geeft. Dit is te meer jammer omdat nu het zoeken in andere literatuur door degene, die méér wil weten over het dier wordt bemoeilijkt en omdat de Indonesische naam, die steeds wordt genoemd, nu min of meer zweeft. De aan het einde van het boekje vermelde namen van andere schrijvers, wil de lezer mededelen, aan welke werken de schrijver zijn illustraties ontleende. Het zal de lezer echter slechts na veel zoeken gelukken de foto's en bijgevolg die literatuurplaatsen, waar men méér over deze dieren kan lezen, terug te vinden, omdat noch titel van het artikel, noch de plaats waar het te vinden is, noch het jaartal van publicatie genoemd worden.

Op p.45 staat een afbeelding van een door een heremietkreeft bewoonde wulk (*Buccinum undatum*) van het Noordzeestrand, terwijl de „rasptong van een slak” op p. 42 naar alle waarschijnlijkheid bij diezelfde Noordzeeschelp behoort. Dit is dan het enige afgebeelde dier, dat de lezer nooit in zeetuinen tussen de keerkringen zal vinden. „Zeetuinen tussen de Keerkringen” is een prettig leesbaar boekje, waarin Dr Zaneveld U meeneemt op een kleine excursie naar die eilanden, zoals Dr Jan Verwey hem meenam en hem „de schoonheden van Gods Scheping in het rijk van Neptunus leerde zien.” Het boekje werd opgedragen aan Dr Jan Verwey.

L. J. M. Butot.